«الحجه فی القرائات» ابوعلی فارسی

یاداتان باشد، مدام می‌گویند الحجه؛ گاهی است که می‌بینید به جا است. الحجه را می‌گویند ظاهرش این است که می‌خواهند اجتهاد کنند. ابوعلی فارسی یک کتاب چند جلدی نوشته به نام «الحجه فی القرائات السبع». وقتی در اول کتاب ذیل «مالک یوم الدین» می‌رسد... ؛ شما باید از این کل کتاب را بفهمید؛ می‌گوید «مالک یوم الدین» که قرائت شده، ولو از حیث ضوابط عربیت، می‌توانید الف «مالک» را املاء کنید، اما اینجا نمی‌توانید چون سند ندارید. چون ما سندی به رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله ندارید که حضرت الف را املاء کرده باشند. این ابوعلی فارسی است که برای احتجاج یک کتاب نوشته است. می‌گوید اینجا حتی اجازه املاء ندارید، اما ما می‌گوییم «علی النهج العربی»! تا املاء را، یعنی اصول القرائه را همه مقید بودند که رعایت کنند. می‌گویند نافع اینطور خوانده: تخفیف الهمزه می‌کند. خب او که از جیبش درنیاورده. آنها سند داشتند. از استادش تا استادش و... می‌رسانند. اینها خیلی مهم است. ابو علی فارسی یک کتاب در مورد الحجه فی القرائات نوشته، در ابتدای کتابش می‌گوید من حتی یک املاء را بدون سند و ضوابط قرائت اجازه نمی‌دهم.

والحمد لله رب العالمین

بازبینی #1
ایجاد شده 22 آوریل 2026 13:52:46 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 آوریل 2026 13:54:02 توسط ... .